

VECKOBLADET

Fredag 29 april

Utkommer fredagar

1994

20:e årg.

Lösnummer 2 kr

15

Vi ses väl på Clemenstorget?

—Jaha, så var det första maj igen. Känns det rutinartat? Då tycker vi du ska prova det nya inslaget i vänsterns förstamajfirande. Du går till Bjerredsparken väster om stationen vid tolvtiden, försedd med lunchkorg och något gott att dricka. Håll utkik efter banderollen RÖD POLITIK FÖR EN GRÖN MILJÖ så kommer du rätt. Där sitter det andra trevliga människor och har picknick och så uppträder Panikorkestern - se recension på annan plats i tidningen.

Halv två är det dags att bege sej till Clemenstorget där vänsterns demonstration samlas. Där kan man t.ex. köpa kulturmagasinet Bröd och Rosor och vänsterpartiets förstamajmärke av Roland Andersson. Prick två tågar vi iväg och marschvägen är i år något förkortad p.g.a. gatuarbeten så vi lär anlända till Stortorget efter tjugo minuter. Nya banderoller att tåga under är bl.a. INGEN FÖRHASTAD PENSIONSREFORM! (vänsterpartiet var enda reservant i utredningen), YTTRANDEFRIHET ÄVEN PÅ ARBETSPLATSERNA (apropå Väröbackafallet) och STÖD FREDSPROCESSEN I PALESTINA. Dessutom en ny Sydafrikaroll vars ordalydelse vi inte känner ännu.

Det bli ovanligt många blåsare i tåget denna gång för Röda Kapellet fyller tjugo. Det kommer att märkas på Stortorget där orkestern bl.a. framför marschen "Mot rött ljus" som Bo Fagerström har komponerat som en liten hyllning. Sedan talar vänsterpartiets vice ordförande Johan Lönnroth, kunnig och sympatisk ekonom från Göteborg.

Efteråt sitter det fint med kaffe och kakor på Öppet hus, vänsterpartiets servering i stadshallen.

Den öppnar f.ö. redan klockan elva och utgör alltså ett alternativ till picknick. Därifrån har man bra utsikt över det möte som A Fighting Generation ordnar på Stortorget klockan 12. Är man politisk allätare kan man klockan ett även kolla i socialdemokraternas demonstration som då avgår från Mårtenstorget.

Ligger du åt det hållet kan du gå på gudstjänst i domkyrkan halv sju. Studentprästerna och Kristna för socialism arrangerar och en ensemble ur Röda Kapellet medverkar.

Men vi ses väl på Clemenstorget klockan två?

Finn om sin far

Hilding Hagberg dog i december. Vid begravningen höll hans son Finn, känd även för Veckobladets läsare, ett tal över sin far. Det är ett stycke kulturhistoria som vi inte vill undanhålla läsarna.

Finn Hagbergs minnesord finner du på sidan 3 i detta nummer.

Fotografi av Hilding Hagberg från 1937

Är Öresundsbron olaglig?

Det var frågan som ställdes på ett seminarium som hölls i Lund mot Bron hade arrangerat i Lunds stadshall i förra veckan. Frågan som togs upp var den juridiska aspekten på Öresundsbron. Bland gästföreläsarna märktes Ulf Kellerup från Köpenhamns Universitet. I diskussionen framkom att den viktigaste sakägaren var Limhamns Fiskeriförening vars fiskevatten kommer att spolieras vid ett brobygge. Fiskerinäringen i Östersjön skulle

på ett år lida en förlust lika stor som vad bron kostar att anlägga, inräknat alla led fram till konsumenterna. För att komma fram till huvudfrågan om bron olaglighet så blev svaret att även om detta skulle kunna bevisas kan staten sätta sig över lagen om samhällsnyttan anses väga över. Men det låg en fara i att medborgarnas respekt för lagen skulle urholkas om det bara skulle gälla enskilda och ej statsmakten.

Frågan ställdes om det var någon mening att överklaga till regeringsrätten, då den kunde anses jävig. På detta svarade förbundsjurist Nils Rimander att domstolen trots namnet var självständig men knappast skulle gå emot regeringen.

Till sist kom mötet fram till att bästa sättet var att försöka fördröja projektet så långt som möjligt för att det ska tappa styrfarten liksom tidigare gånger under årens lopp. Göte

Skiffle mot EU – ny kassett släppt!

Den radikale amerikanske sångaren Tom Lehrer konstaterade en gång om spanska inbördeskriget: "They had all the good weapons, but we had all the good songs."

Jag är övertygad om att jasan får majoritet i höstens EU-omröstning. Skälet är dess överlägsna vapen, delvis i form av ekonomiska resurser men framför allt för dess goda argument. Varför ska nationalstaten, en produkt av senfeodalismens absolutistiska fas som väsentligen fick sin ideologi först i slutet av artonhundratalet, finnas kvar när nu produktivkrafterna förändras så dramatiskt?

Men det ska inte förnekas att det är lite tråkigt att tillhöra den rationella och positiva sidan, som också råkar innefatta etablissemanget. Nu som alltid är det negativa *underdogs* som har förutsättningar att utveckla den satir och det gyckel som utgör så stor del av vänsterkulturen.

Detta sagt apropå Panikorkesterns nyläppta kassett med huvudsakligen om är inte enbart EU-kritiska sånger.

Skifflebandet Panikorkestern bildades här i Lund för tre år sen, har hållit ihop, utvecklat sin teknik och byggt ut repertoaren. Både skiffeln med dess karakteristiska tvättbräderassel och vänsterprotestsången är förstås urmodiga företeelser, men det bekymrar lyckligtvis inte bandet. Det är en visuell grupp som alltså helst bör upplevas live – det närmaste tillfället blir i den picknick som på första maj ordnas i Bjerredsparken kl. 12-13.30.

Men man kan också med fördel lyssna på deras kassett som säljs av Nej till EU.

I den avslutande låten "Kom och kyss mig" sägs något självironiskt om skiffleformen, och på kassettomslaget förklaras: "Vi har stulit det mesta, men vi har stulit det själva!" Men låt er inte luras: skiffeln är en effektiv musikform i detta sammanhang och Panikorkestern har gjort visat stor kreativitet när det gäller både arrangemang och text.

Drygt hälften av sångerna handlar om EU eller har åtminstone någon EU-kritisk vers. De flesta

är öppet vänsterradikala – Panikorkestern skyggar inte för ett ord som "storfinans". Grovt men roligt och mycket uppfinningsrikt – Mats Olsson är helt enkelt en bra låtskrivare. Som sångare är han mer effektiv än direkt välljudande. Thomas Wahlman har en större röst men imponerar framför allt genom sina mandolinsolon som ger fina vilopunkter. Kompet (Gunnar Sandström på bas och Jens Pelland på allsköns slagverk) driver på bra. Emellanåt så bra att det blir svårt att uppfatta sångtexterna, men det ligger i amatörskiffelns natur.

Höjdpunkterna bland de 17 melodierna? Enligt mitt tycke "Cirkuslåt", med dess genomarbetade arrangemang, samt den burleska och starkt lokalfärgade "Knud Perssons begravning", där såväl den som gjorde den danska förlagan och den svenske överföraren måste ha lyssnat en del på Bellman. Stark lundsensisk lokal- och tidsfärg finns också i andra låtar, vilket uppskattas.

Vem spelade f.ö. sax och dragspel? Det framgår inte.

Gunnar Sandin

Ibland när jag vistas på min odlingslott, utanför koloniområdet S:t Månslyckan, dyker det upp halvilda katter som är ute på jakt. De tittar nyfiket på mig men kommer inte nära. De betraktar mig tydligen inte som en stadgad person, som har tillgång till mjuka kuddar och välförsett skafferi – någon som är värd att krusas för.

Vad är då en katt? Jo ett rovdjur, som liksom vi människor har ögonen framåtriktade för att på ett bra sätt kunna fixera bytet (bytesdjurens ögon är vanligen sidoställda för bättre spanings skull).

Kattens lekfullhet roar oss eftersom vi själva har denna kreativa lekfullhet inom oss, som ju i naturtillståndet syftar till träning inför jakten. Sett i det perspektivet är fotboll och andra bollspel egentligen en ersättning för den kollektiva jakten efter rov, kan man förmoda.

Men katten är en ensamjägare, medan vi människor genom vår förmåga till socialt samspel förbättrat jaktmetoderna. Ändå kanske vi innerst inne längtar efter att vara ensamma och suveräna som katter, ty det som är förutsättningarna för jaktlaget, alla diskussioner, planer, möten, kompromisser, indelningar i hierarkier, rollpåtaganden, klockscheman osv, tar ju på krafterna.

Vadan denna utläggning en vacker vårdag när maskrosorna står i blom? frågar sig den fåkunnige. Jo saken är den att jag förra veckan intervjuades i P4, i ett radioprogram som under två timmar berörde människans förhållande till katten. Självt var jag ute i etern i sju och en halv minut. Orsak: Jag har av någon dunkel anledning genom åren givit upphov till två långa insändarbrev om katter. I bägge fallen rörde det sig om stora, ganska självständiga svartvita hankatter med originella vanor.

År 1989 gällde det katten Tusse, som brukade sova i ett blomsterhandelsfönster i köpcentrat på Norra Fälåden. En dag blev han överkörd vid ett övergångsställe. Min åsikt var att en staty skulle resas vid olycksplatsen för att varna barnen, och för att hedra Tusse.

Den andra insändarstormen inträffade nyligen då jag i Sydsvenskans reagerade på att stadsparkscafékatten Sim blivit avrättad av kommunens kattjägare, sedan han sökt sig till Högevallsbadets foajé för att få värme i förvärens kyla. Jag tyckte att han inte skulle dö förgäves, utan att en Lex Sim skulle formuleras på det att tama katter, märkta eller omärkta, inte ska kunna avlivas summariskt i framtiden.

Under det där programmet i P4 framträdde många märkliga människor: en författare ansåg sig ha varit en katt i ett tidigare liv; en äldre dam påstod att en dödsjuk lillebrors katt i hennes barndom själv dog för att kunna följa sin unge herre till andevärlden; en änka hade

ÅRs utsläpp:

Överklagas från två håll

Före påsk kom länsstyrelsens besked om utsläppen på ÅR: Inga slutgiltiga utsläppsnivåer fastslogs – istället fick ÅR ytterligare tre år på sig att förbättra sin utrustning och visa att man kunde minska utsläppen.

Det innebar en seger för de boende främst på Klostergården, som i åratal klagat över företagets utsläpp av lösningsmedel, som tydligt känts i luften. Den offentliga förhandlingen i februari om villkoren, som VB berättade om i nr 4 och 5, blev ju en så välbesökt tillställning, att man måste byta lokal. Det var hårda ord men klara besked till förpackningsföretaget att klostergårdsborna inte accepterade deras önskemål.

Länsstyrelsens beslut har nu överklagats – från två håll, både av företaget ÅR, som tyckte kraven var för hårda, och från Vänsterpartiet i Lund, som anser att en del av kraven inte ger tillräckligt god miljö. Det blir nu koncessionsnämnden för miljöskydd som får ta ställning till de klagande, och eventuellt regeringens som får fälla det slutliga avgörandet.

Vänsterpartiets överklagande berör följande sex punkter:

- Lösningssmedelsutsläpp till luften ska maximeras till 50 ton per år, som vänsterpartiet krävt många år, inte 100 som länsstyrelsen medgivit. Vänsterpar-

tiets bedömning är att en gräns på 50 ton per år är tekniskt möjligt, ekonomiskt rimligt och miljömässigt motiverat att hålla sig under.

- Utsläppsnivån ska relateras till produktionen. Företaget vill släppa ut en viss mängd som baseras på maximal produktion, medan vänsterpartiet menar att om produktionen minskar, ska utsäppnen också minska.

- Länsstyrelsen ger ÅR åtta timmar att köra utan rening vid driftsstörning. Företaget vill kunna köra i fem dagar, medan vänsterpartiet vill ge ÅR max en halvtimme – sedan ska produktionen stoppas.

- Kontinuerlig mätning av alla gasutsäpp kan ge både länsstyrelsen och företaget bättre kontrollmöjligheter, så det föreslår vänsterpartiet.

- Mjukgörare i form av ftalater måste bort – det tyckte också miljö- och hälsoskydds-nämnden i Lund. Bättre att satsa på miljö- och hälsovänliga alternativ, t ex polyeten som inte behöver mjukgörare!

- Endast vattenbaserade färger ska få användas i det s k flexotrycket. Ett företag i Landskrona med likartad produktion klarar detta krav, påpekar vänsterpartiet, som också menar att konsumenterna vill ha produkter som är miljövänliga och inte nödvändigtvis måste vara tekniskt högklassiga och lite lyxiga som många förpackningar är.

Kampen om renare luft går vidare på Klostergården. Hittills har ändå länsstyrelsen visat att man lyssnat på lundaborna och inte utan vidare gått på bolagets linje. Vi får se vem koncessionsnämnden lyssnar mest på i nästa omgång!

Tho

Går seminariet i himlen in ?

Gamla seminariebyggnadens öde beseglas kanske slutgiltigt denna veckan. Men ett beslut att huset får rivas kan ändå leda till att rivningen aldrig verkställs.

Risken har varit överhängande för att seminariebyggnaden rivs och sedan får ge plats åt en stor bilparkering har nämligen minskat. Nu har landstinget accepterat kommunens krav på att byggnaden inte får rivas förrän det verkligen är dags att börja bygga ett barn- och kvinnocentrum.

I veckan har bevarandet av seminariet debatterats både på Föreningen Gamla Lunds årsmöte och i kommunfullmäktige. Gamla Lund antog på årsmötet en resolution som skrevs under av närmare 160 närvarande. Den lyder:

tre hundra och tjugio katter och menade att katterna alltid borde bestämma och att det var människans plikt att anpassa sig, t ex låta katten ligga på morgontidningen om den hade lust till det.

Alltså finns det förmodligen tusen skäl till varför människor älskar katter, men det som väl de flesta bör kunna vara överens om (låt oss bortse från allergikerna) är att det är angenämt att se en katt sova i en bekväm ställning på mjukt underlag.

Liksom det är angenämt att slumra till på sin jordlott en varm april dag, när bokarna just slagit ut här i Skåne, medan tågen med jämna mellanrum rasslar förbi på några meters avstånd och sambon på andra sidan staketet idogt rensar och kantskräpar rabatterna.

Finn

”Inför det kommande kommunfullmäktigesammanträdet om Gamla Seminariets framtid vill de närvarande vid Föreningen Gamla Lunds årsmöte uttala sitt helhjärtade stöd åt de krafter som arbetar för ett bevarande av byggnaden och påpeka att det nu när det har tagits fram ett godtagbart alternativ inte finns någon som helst ursäkt för att låta riva ett hus som har så stora arkitektoniska värden och som bidrar till att ge ett mänskligt drag åt en i övrigt kall och torftig miljö.” Resolutionen med alla namnen överlämnades av vänsterpartiets Thomas Schlyter till kommunfullmäktiges ordförande att fogas till protokollet.

Fullmäktiges behandling av detaljplanen för den del av lasarettsområdet, där seminariet ligger, handlar om att Lunds kommun ska skriva till regeringen och tala om att man inte längre är intresserad av att bevara seminariet. Debatten är inte avslutad förrän VB är tryckt, så vi kan inte referera utgången. Så mycket kan dock sägas, att de reservationer som (v), (c) och (mp) gemensamt lagt i byggnadsnämnden och kommun-

styrelsen, innehåller mycket som är komprometterande för både landstinget och universitetet. Till trepartireservationen i byggnadsnämnden är fogat ett brev där Gamla Lund ställt en lång rad frågor till landstinget, universitetet och kommunen. Det handlar bl a om varför landstingets företrädare Benny Jönsson (m) vid ett tillfälle föreslagit att bara en del av seminariet skulle rivas, medan Carl Sonesson (m) vid nästa tillfälle sagt att det var omöjligt. Logiken i landstingets agerande ifrågasätts således med visst fog.

Landstinget har inte behagat svara på frågorna, medan universitetet ger Gamla Lund rätt i att den enda kopplingen som finns mellan seminariebyggnaden och ett planerat biomedicinskt centrum (BMC) är av ekonomisk art, men att både landstinget och universitetet prioriterar att satsa på BMC.

Kommunens fyra kvinnliga kommunalråd svarar att det inte gått att övertyga landstinget om att seminariebyggnaden både kan bevaras och att BKC kan byggas. Kommunen anser dock fortfarande att Seminariet har ett högt kulturhistoriskt värde.

Både universitetet och kommunen är positiva till ett offentligt informationsmöte om Seminariet, BMC och BKC. Tills ett debattmöte kan ordnas, får kommunfullmäktiges sammanträde utgöra en förövning till ett sådant.

Tho

Finn Hagbergs minnesord över sin far Hilding:

Principfast ideolog och humanist

Vid Hilding Hagbergs begravning höll Finn Hagberg ett tal över sin far. Delar av talet återges här nedan. Det är ett stycke kulturhistoria som vi inte vill undanhålla VB-läsarna. Särskilt som det är skrivet med den värme och lätta ironi som VB-

läsarna förknippar med Finn. Det kan också, påpekar Finn, vara ett led i att inte förtränga det enkla faktum att döden lurar bakom varje hörn och ge lite perspektiv på de små, men ofta uppförstorade, problem som vi brottas med till vardags.

–Det var Alf Lövenborg och hustrun Elisabeth, samt framför allt min bror Eugen, som såg till att lösa alla praktiska problem, som gjorde att Hilding fick en tämligen angenäm ålderdom. Jag säger "tämligen" för Hilding led trots allt av att synen försämrades, så att han inte kunde läsa sin kära Norrskensflamma, sina romaner och vetenskapliga tidskrifter. Och framför allt, han kunde knappt läsa vad han själv skrev. Med sina stela fingrar hade han också svårt att hitta rätt på skrivmaskinens tangentbord - och skrivmaskinen var viktigt för honom; den var hans stridsyx!

Som bekant lyckades han ändå slutföra sin bok, som rymmer en hel del självbiografiskt stoff och som ska ges ut på Carlssons förlag hösten 1994. Hilding har för övrigt liggande ett färdigt manus med arbetstiteln "En studie i brott", som är ett stycke norrbottnisk industrihistoria. Inget förlag har dock anmält sitt intresse; förmodligen främst för att de inte vet att manuset existerar.

Hilding plågades av att han inte lika lekande lätt som i yngre dar kunde hantera sin fiol och sitt piano. Han älskade nämligen att spela och sjunga, och jag minns från min barndom hur min sömn ibland rubbades av att Hilding, långt in på natten, spelade fiolduett med sin bästa vän, portvakten Sven Sandberg på Norr Mälärstrand.

Man glömmet förresten lätt att norrlänningen Hilding också hann bli stockholmare, och att han hade många nära vänner bland huvudstadens invånare. När han fylle 50 år gav den närmaste vänkretsen honom ett skämtsamt fotoalbum, som visar att Hilding var en vänsäll och omtyckt privatmänniska. I albumet hittar man denna vers:

*I armbrytning är du nummer ett
och med fiolen under hakan
ordnar du snart ett dubbelgrepp,
hövding är du och förblir
på ekensnack "kisen me chokla i"*

I albumet finns också många fina bilder av min mor Lisa, som han hade ett långt kärleksförhållande med, men som tyvärr gick bort vid ganska unga år. De hade mötts på Norrskensflammen i början av 30-talet då Hilding var redaktör. Det var också här jag föddes, alltså i det hus som så småningom sprängdes och dödade min lekkamrater och Hildings och Lisas vänner.

Det blev Hildings morfar Johan som, någon gång under 1800-talets andra hälft, lämnade de småländska

tegarna och blev stenhuggare. Han byggde järnväg under många decennier och kom på så vis upp till Malmberget. Men innan dess hade han gift sig med bondflickan Mathilda Petersdotter från Älmeboda.

Denna kvinna kom att betyda mycket för Hilding och kanske formade honom hans grundkaraktär. Mormor Mathilda var en varmt troende missionsförbundare – stark och envis. När Hildings pappa Johannes, för övrigt tenorhornist i Malmbergets frälsningsarmé, försvann till Kanada, och mamma Frida ensam (hon gifte sedermera om sig med gruvarbetaren Oskar Andersson) blev kvar med pojkar, var det nog Mathilda som tog över vård och uppfostran av lille Hilding.

Trots sin starka tro måste Mathilda ha varit en tolerant människa, som accepterade Hildings sökande efter en vetenskaplig världsbild. Fast när hon tröttnade på hans sturskhet kallade hon honom "du lelle kvadd", som lär vara ett småländskt uttryck. – Jag kan väl inte rå för att jag fått din envishet, brukade Hilding svara. Jag tycker att också Hilding var en tolerant människa. Italarstolen och i skrift kunde han förvisso formulera sig i skarpa ordalag, men privat tillät han människor vara dem de var.

Trots att han och jag ofta hade olika åsikter spelade han aldrig översittare.

Han var en diskuterande människa som både kunde ta och ge. Det fria ordet var för honom något så självklart att han aldrig reflekterade över det. Att det är så också för oss andra nuförtiden kan vi tacka Hildings generation för, som genomförde de nödvändiga demokratiska reformerna i seklets början. Men även frikyrkorna, som mormor Mathilda kan sägas representera, bidrog till det fria ordet genom sina demokratiska, medlemsstyrda församlingar, vilka opponerade sig mot den hierarkiska statskyrkan.

Säkert finns det ett starkt samband mellan den kristnes tro på en rättvis Gud och socialistens längtan efter en rättvis värld. En av Hildings älsklingsdikter från barndomen lyder så här, jag tar bara några strofer:

*Vill du väg för nya tider dana,
vill du slag för folkens frihet slå
vill du höja andens upprorsflå,
över Golgata din väg ska gå.*

*Vill du bringa något stort i dagen,
skall du lida örtagårdens kval,
skall du digna under gisselstagen
och bespottas i Pilati sal.*

*Vill du månglarna ur templet jaga,
föra kojans talan i palats,
sargad skuldramåste korset draga
mot den branta huvudsalleplats.*

Dikten heter "Över Golgata" och skrevs av Edvard Fredin, död 1889. Här går kristendom och socialism in i varandra. Och det speciella i Hildings karaktär var nog att han förenade den troendes glöd med den vetenskapliga socialistens saklighet.

Eugen har berättat för mig att Hilding på dödsbädden var lik morfar Johan, järnvägsbyggaren. Johan var också missionsförbundare, men när han skulle till att dö erkände han för Hilding att han inte trott på Gud, men att han inte velat göra hustrun Mathilda ledsen. Den hållningen gjorde ett stark intryck på pojken Hilding och det händer att han i tal och skrift tar tar upp episoden. Hilding tyckte förstås att det var strongt av Johan att i dödens ögonblick stå upp för sanningen, men ibland frågar jag mig om Hilding inte i grund och botten imponerades mest av att Johan under så lång tid velat glädja Mathilda – på sanningens bekostnad så att säga.

Genom morbrodern August, som tillhörde arbetarrörelsens pionjärer i Malmberget, blev Hilding tidigt socialdemokrat, och längre fram kommunist. Som sådan har han nåtten viss ryktbarhet och det finns inte mycket för mig att tillägga. Men det är intressant att han slutade som partipolitisk vilde och därmed till sist följde Kommunistiska manifestets råd: "Kommunisterna utgå emot särskilt parti gentemot de andra arbetarpartierna". Det vill säga, partierna kommer och går men de kommunistiska målen förblir aktuella. Så tror jag faktiskt han tänkte på slutet.

Det var inga problem för honom att 1 maj 1992 delta i ett seminarium, som vpk ordnade i Lund. Han drog därvid fulla hus och fick många sympatisörer bland den normalt mycket skeptiska lundavästanter, som jag själv tillhör. Annars var han väl ändå något av en förlorare på slutet: allt det här med Sovjet, apk och att Flamman flyttade till Stockholm!

Ibland tänker jag på honom som den fattige fiskaren i Hemingways bok Den gamle och havet. Han hade ingen lycka med sitt fiske, men gav sig inte, och en dag fångade

han en jättefisk. Men så kom hajarna och lämnade bara skelettet kvar av den stora fångsten. Hemingway konstaterar dock torrt om den gamle något i stil med att hans ögon var muntra och obesegrade.

Och det stämmer på Hilding också. Han fick ta emot hårda slag, men blev aldrig uträknad. Bland bärsärkarna Erlander, Ohlin, Hedlund och Hjalmarsson blev han ju den siste som bet i gräset.

Hilding gillade den kärva nordiska humorn, som t ex finns i Frans G Bengtssons böcker om Röde Orm. Helst hade nog Hilding velat dö i strid, sägande någon besk sanning, men eftersom det är ont om fientliga spjut och yxor i Luleåtrakten nuförtiden, fick han dö samma sotsdöd som väntar oss alla. Den blev dock kortvarig för Hildings del. Bara några dagar före sin död hade han stark tilltro till sin hälsa. Han planerade en fest för sin hemhjälp och han hade köpt hem en trestjärnig Armagnac tills jag skulle komma.

Men jag ska kanske säga något mer om Hildings förfäder. På morsidan kom han alltså från fromma småländska soldatbönder. På fadersiden härstammade han från vallonsläkten Collin från Bergslagen. De kom upp till Malmberget i slutet av 1800-talet, kanske efter den berömda Norbergsstrejken, då många gruvarbetare förlorade sina jobb. Hildings pappa Johannes tog sig namnet Hagberg. Efter ett tag emigrerade han till Kanada och det var meningen att familjen skulle följa efter, men Johannes gifte om sig därborta.

Eftersom Hilding var en stor fredsvän markerade han aldrig att småländskt soldatblod flöt i hans ådror. Men jag minns, att efter 2:a världskriget, när han hamnade i försvarskommittén, så var han stolt över att ha läxat upp generalerna, som ville satsa mycket på flyget, genom att förklara att krig avgörs av kvalitén och motivationen hos infanteriet. Vietnam blev ju sedermera ett lysande exempel på detta.

Att stå upp och slåss till sista blodsdroppen ägnade han ju hela sitt liv åt (och ibland liknade han väl kanske Sven Duva). Men det var ju som pennfåktare och agitator han slogs. Det fysiska vardagsvåldet ogillade han, särskilt om det riktade sig mot barn. Tre riksdagsmotioner var han speciellt stolt över att ha varit först med: motion om att inrätta ett universitet i Umeå, motion om det som skulle bli Norrbottens järnverk och en motion om att avskaffa agan, lagd i början av 30-talet. □

VECKOBLADET Bredgatan 28, 222 21 LUND. Prenumerationspris: 160 kr per år. Insättes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidsskriftsverkstan Svartbrödersg. 9. Tel 046-11 51 59 onsdagar e. kl 18. Fax: 046-14 65 82 Manus kan också lämnas på Bredg. 28 senast onsd. kl 17. Eftertryck av text tillåts om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma Sölvegatan 22 Lund Tel. 046-18 41 91.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Ge inte upp!

Gunnar Sandin betraktade mitt förslag om planering för samarbete mellan sossar, vänstern och miljöpartiet som överspelat i och med sossarnas uppmärksammade samarbetsprojekt med folkpartiet, ursäktat folkpartiet ska det naturligtvis stå!

Men varför överspelat? Vi har inte sett valresultatet ännu, än mindre den/de maktkonstellation(er) som valet kan ge upphov till. Jag tror inte att sossarna är så oviska att de låser sig helt före valet, det är väl inget parti?

Alltså borde det ändå finnas anledning till att ta upp i och för sig någorlunda förutsättningslösa diskussioner mellan s, v och mp. Kanske även med de något miljöschizofrena vännerna i centerpartiet. Kvarstår faktum att dessa partier faktiskt har mycket gemensamt i frågor rörande miljö (vad är inte miljöfrågor?), kollektiv- och annan trafik, natur och skatter.

Diskussionerna skulle handla om att utan allt för mycken pajkastning försöka ta reda på vad som gick snett sist och sedan formulera handlingsplaner för att denna period verkligen få mer utfört.

Håkan Olsson

Låt oss glömma Ryde

Ser till min fasa att (Kultur-)Mejeriet har dristat sig till att kalla sin bar för "Rydes bar"!

Räcker det inte med att denna trista bakåsträvarare - Lennart Ryde (m) - har fått ge namn åt den välbehövliga tunneln mellan Väster och Centrum under Lund C? En idé som funnits långt innan Ryde fick alltför mycket att säga till om i Lunds politik.

"Rydes undergång". Eventuellt kan man tolka namnet negativt, som en sarkastisk poäng. Men jag tror att namnet kommer att hänga kvar och ge positiva associationer, långt efter att denne gnom har fått sprida otrivsel genom sitt oskickliga och arroganta beteende som kommunfullmäktiges ordförande. Minnens Per Blomquists och Nils Arne Anderssons inte bara eleganta utan även humoristiskt trivsamma klubbföring.

Och hur Mejeriet kan vilja ha det namnet inom sina väggar, det är en gåta! Ryde var ju "Mejeriets fiende nr 1", den man som gav ansikte (Oh, that face, som Spike Jones skulle uttryckt saken...) åt borgarklassens diffusa men intensiva motstånd mot den otäcka ungdomens paradprojekt.

Nej, ju förr vi glömmet den mannen och det han står för, dess bättre. Varför inte kalla undergången för till exempel "Centralens undergång" och Mejeriet, ni borde väl kunna hitta på nåt bättre!

PHO

Trafiken söderut

Lundavänster för EU hade i måndags inbjudit den tyske trafikplaneraren Michael Geuckler till ett möte. Geuckler gillar EU och ser mycket gärna att Sverige blir medlem. Men även en EU-motståndare hade nog fått visst vatten på sin kvarn av mötet för det handlade inte om någon enkel propaganda.

Trafiken flyter mycket bättre när tullar och gränskontroller försvinner, produktionen blir rationellare och ekonomin stimuleras. Detta såg Michael Geuckler som den stora trafikpolitiska vinsten med EU. Men när det gäller paneuropeiska trafikprojekt har gemenskapen inte kommit särskilt långt, utan det är de enskilda ländernas planer som gäller. Och de styrs ännu i hög grad av nationell konkurrens och prestige. Han nämnde som exempel den nyss beslutade magnetsvävbanan mellan Berlin och Hamburg som inte fyller något reellt behov utan närmast är ett stöd från den CDU-regeringen till den tyska industrin.

Blir det då en annan trafikpolitik med en ny tysk majoritet efter årets alla val? Antagligen inte. Socialdemokraterna vågar t.ex. inte utmana bilisterna genom att kräva fartbegränsning på Autobahn, och de grönas energi- och miljöminister i Hessen lyckades inte lägga ner ett enda av delstatens kärnkraftverk under sin tid där.

För Tysklands del har återföreningen lett till helt nya trafikpolitiska prioriteringar. Det är främst de öst-västra förbindel-

serna som gäller nu, inte de nord-sydliga. Intresset för Norden är begränsat eftersom länderna där står för såpass liten del av Tysklands handel. Men järnvägen upp till Danmark håller på att rustas upp stick i stäv med de officiella planerna.

Dock vill Michael Geuckler ha en fast förbindelse över Fehmarn bält för att korta vägen norrut. Och Öresundsbron såg han som i praktiken beslutad.

Gr

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må 2 maj kl 19.30 på partilokalen. Tema: Kommunstyrelsens budget, särskilt målformuleringar.

RÖDA KAPELLET. Lö 30.4 kl. 10.30 rep. för Sjöboensemblen i Liberiet, Krafts torg. Kl. 12 repeterar domkyrkoensemblen på samma plats. Kl. 15 enkel ceremoni vid Mejeriet: avtäckning av minnesskylt, nr 12 och 251. Kl. 19.30 spel på S:t Hans backar, ur första-majrepertoaren, se nedan. Efteråt fest på Norra Fäladens fritidsgård där man kan lägga in instrumentväskor innan. Den som vill äta kan sista-minutenanmäla sejt till Erik Kågström, 146401, annars är alla välkomna. Sö. 1.5 kl. 9 avfärd för Sjöboensemblen från SJ busstation Bankgatan, samma tid för Trelleborgensemblen från Clemensorget. Kl. 10.30 avfärd för delar av Malmöensemblen från Clemensorget (samlung Möllevångstorget kl. 11.30). Samma tid samlas Helsingborgensemblen från Lund C för avfärd med SJ-tåg kl. 10.43. Biljetter köps centralt men ta med ev. Resluskort. Kl. 12 samlas Veteranorkestern för rep. i cirkelrum 3 på stadshallen, 1 tr. 13.30 samlung för alla på Clemensorget för avmarsch kl. 14, väskor transporteras på lastbil till Stortorget. Efter avslutningen avses Simrishamnensemblen. Kl. 18-18.30 spelar domkyrkoensemblen utanför kyrkan, 18.30 gudstjänst.

Repertoar: Sjöbo 1, 2, 8, 12, 31. Trelleborg, Helsingborg, Malmö och Simrishamn samma + delar av lundarepertoaren. Veteranerna 1, 2, 8, 12, 31, 43. Lundarepertoar: stående Clemensorget 267, gående 1, 184 (marschnoter i nättare format utdelas), 214, 225, 251, 288, stående Stortorget 262, 155:2 och 1.

Alla frågor besvaras av Erik (146401), Gunnar (135899) och Sten (144457) som även försöker betala ut reseersättningar under dagen.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Thomas Schlyter och Lars Borgström.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82.

Telefon till redaktörerna: Kajsa Theander 046-132840. Thomas Schlyter 046-14 75 05. Vid utebliven tidning ring: Rune Liljekvist 046-11 50 69.

Farlig tunnel!

Klostergårdens byalags cykelgrupp presenterade sitt förslag till säkrare cykel- och gångtrafik på området i förra veckan vid ett offentligt byalagsmöte. Det mest kritiska problemet är enligt gruppen cykel- och gångtunneln vid ÅR. Idag slutar nerfarten genom tunneln med en sväng i 90 graders vinkel. Att göra något att tunnel är det viktigaste förslaget, därför att den använde flitigt bl.a. som arbetsväg för ÅRs jobbare som bor på Klostergården, dessutom användes den som väg för boende på Väster till posten på Klostergården efter det att posten på Papegojan lades ner i höstas. Andra förslag är att vägen söder om Klostergårdsfältet delas med en vit linje för att skilja cyklister och gående. Dessutom vill man leda cyklisterna från Klostergårdens köpcentrum söderut norr

om Blidvädersvägen 6 västerut mot kvartersbutiken vid Tordönsvägen. Vidare på västra sidan av Sunnaväg 10 ner över avsmalningen på Sunnaväg till Regnbågsområdet. Orsak till denna omläggning är att idag användes Blidvädersvägen 6 kvartersgård som genväg för obehörig cykel- och gångtrafik mellan södra delen och köpcentrat, vilket upplevs av de boende i kvarteret som ett problem idag.

Byalagsmötet beslutade att hela förslagspaketet skall gå in till Lunds gatu- och trafiknämnd.

Göte

